

ZGŁOSZENIE		
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
Ustawa o kryptoaktywach (projekt z dnia 22 lutego 2024 r.) (tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** TRDX Sp. z o.o.		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** Uphagena 18, 80-237 Gdańsk		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail Uphagena 18, 80-237 Gdańsk contact@trdx.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Sławomir Zawadzki	
2		
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
Wdrożenie rozporządzenia MICA w sposób, który uwzględni realia funkcjonowania przedsiębiorców świadczących usługi z zakresu walut wirtualnych, a także zapewnienie aby polscy przedsiębiorcy (interes będący głównym przedmiotem ochrony) mieli co najmniej podobny warunki do świadczenia usług jakie mają inni przedsiębiorcy z innych krajów na rynku unijnym.		
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Stanowisko TRDX Sp. z o.o. w sprawie opiniowanego projektu rozporządzenia, zawierające m.in. rozwiązania prawne, o których uwzględnienie firma będzie się ubiegała.	

2	Informacja odpowiadająca odpisowi z aktualnego rejestru KRS.	
3	Pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej	
4		
5		
6		
7		
8		
E.	<p>Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**</p> <p>zgłoszenia dokonanego dnia 7 marca 2024 r.</p> <p>(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)</p>	
F.	OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE	
	Imię i nazwisko	Data
	Podpis	
	Maciej Grzegorzcyk	13.03.2024
	Maciej Marcin Grzegorzcyk	Elektronicznie podpisany przez Maciej Marcin Grzegorzcyk Data: 2024.03.13 16:24:17 +01'00'
G.	<p>KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNANÍ</p> <p>Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia</p> <p>..... Maciej Marcin (podpis) Grzegorzcyk</p> <p>Elektronicznie podpisany przez Maciej Marcin Grzegorzcyk Data: 2024.03.13 16:24:39 +01'00'</p>	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "– Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia

należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytu-

cji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub

projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5

ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnic-

twa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego

lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczą-

cych wniesionego zgłoszenia.

8 marca 2024 r.

Ministerstwo Finansów
Ul. Świętokrzyska 12, 00-916 Warszawa

TRDX Sp. z o.o.
Uphagena 18, 80-237 Gdańsk
Zastępowana przez:
r. pr. Macieja Grzegorzcyka

PISMO W SPRAWIE PROJEKTU USTAWY O KRYPTOAKTYWACH

Działając w imieniu TRDX Sp. z o.o., na podstawie udzielonego pełnomocnictwa, niniejszym wskazuję że podmiot ten jest jednym z największych przedsiębiorców świadczących usługi z zakresu walut wirtualnych na rynku polskim, stąd jest bardzo zainteresowany ostatecznym kształtem nowych regulacji. Z uwagi na powyższe bardzo proszę o przeanalizowanie zgłoszonych uwag, gdyż przedsiębiorca ma bardzo duże praktyczne doświadczenie w prowadzonej działalności.

1. Art. 1 – zakres, który obejmuje ustawa

W ustawie kompletnie pominięto kwestię tokenów niepowiązanych z aktywami. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów (dalej jako MICA) natomiast w swoim przedmiocie (artykuł 1) określa, że również w tym względzie przepisy mają zastosowanie. Poświęcony temu jest cały tytuł II. Niezrozumiałe jest całkowite pominięcie w tym zakresie tej części rozporządzenia. Dlaczego przykładowo w art. 75 ustawodawca uwzględnił ograniczenie dot. 150 osób wskazane na wstępie MICA w punkcie 27, natomiast pominał „*Oferty publiczne kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami lub tokeny będące e-pieniędzem w Unii, których całkowita wartość nie przekracza 1 000 000 EUR w okresie 12 miesięcy, należy zatem zwolnić z obowiązku opracowywania dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa*”. Celem prawidłowej implementacji Rozporządzenia MICA należałoby uwzględnić również te kwestie.

2. Art. 11 – przekazywanie informacji między dostawcami usług

Projektowany przepis powinien zostać rozszerzony o możliwość przekazywania sobie informacji o klientach w szerszym zakresie niż tylko odnośnie wiarygodności. Konkretnie powinno to być odniesione do informacji potrzebnych lub przydatnych w zakresie uregulowanym w ustawie o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Jeśli instytucje obowiązane mają ze sobą współpracować efektywnie, to powinny mieć jasną podstawę prawną zezwalającą na wzajemne informowanie się o zgromadzonych danych. Nie chodzi tu o możliwość przekazywania sobie np. dowodów osobistych, ale np. tego że dany klient został oceniony negatywnie pod względem np. źródła pochodzenia środków. W ten sposób inna instytucja obowiązana miałaby jasny sygnał, że powinna potencjalnie intensyfikować środki bezpieczeństwa finansowego.

3. Art. 16 – obowiązek przekazywania informacji

Ust. 2 przepisu wskazuje, że również np. osoby pozostające „w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze do umowy o pracę” mogą być zobowiązane do przekazania pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień. Z tego obowiązku powinni zostać wyłączone osoby wykonujące zawody zaufania publicznego, gdyż w przeciwnym wypadku dojdzie do kolizji przepisów. Nie da się zachowywać tajemnicy zawodowej jednocześnie mając zobowiązanie ustawowe do udostępniania tak naprawdę wszystkiego, czego zażąda Komisja.

4. Art. 18 – solidarna odpowiedzialność

Rozumiemy intencję ustawodawcy w zakresie maksymalnego zabezpieczenia osób nabywających tokeny. W projektowany jednak sposób „podmiot biorący udział w sporządzeniu informacji”, jeśli ma ponosić odpowiedzialność solidarną, to będzie to nadmiernym ryzykiem dla polskich przedsiębiorców. W ten sposób zamówienia dot. sporządzenia dokumentu informacyjnego będzie się odbywało poprzez spółki spoza europejskiego obszaru gospodarczego, aby doszło do obniżenia ryzyka. Oczywiście, podmiot mający szczególnie istotny wpływ na dokument informacyjny, układający przykładowo tokenomię, może być odpowiedzialny za naruszenia, ale odpowiedzialność solidarna sprawi, iż nikt nie będzie chciał takich usług świadczyć. Jeśli to jest intencją ustawodawcy, aby właśnie mieć odpowiedzialność solidarną wobec podmiotów, których w praktyce nie będzie się dało pociągnąć do odpowiedzialności (wobec ich funkcjonowania poza rynkiem unijnym), to ten przepis właśnie tym będzie skutkował.

5. Art. 27 i 28 - blokady

Projektowany przepis powiela problem, który obecnie występuje na rynku kryptowalut. Dochodzi do wielu prewencyjnych blokad, które finalnie nie potwierdzają istnienia przestępstwa. Rozumiemy jednak, że jest potrzeba szybkiej ścieżki działania w kontekście blokad. Nie może być jednak tak jak w przypadku ust. 3, że Przewodniczący Komisji lub jego zastępca niezwłocznie składa zawiadomienie. Tak jak instytucje obowiązane mają krótkie terminy zgodnie z ustawą AML, to od Komisji Nadzoru Finansowego jako podmiotu profesjonalnego można wymagać, aby te zawiadomienie było złożone w ciągu np. 72 godzin (a nie wedle ogólnego sformułowania „niezwłoczności”). Inaczej będziemy tygodniami czekali na wystanie zawiadomienia. Jak wskazane zostało na początku, problem z blokadami jest powielany. Otóż zgodnie z art. 106a ustawy prawo bankowe wedle ust. 4 i następnych Prokurator ma określony czas w którym powinien wydać postanowienie o blokadzie. Należy zatem określić ścisły termin, choćby 7 dni kalendarzowych, w których może to nastąpić. Inaczej najpierw Komisja będzie „niezwłocznie” wysyłała zawiadomienie, a potem Prokurator kompletnie „bezterminowo” wydawać będzie postanowienie. Racją jest, że art. 27 mówi o tym, że blokada ma nastąpić na 96 godzin. Postulujemy jednak jasny przepis, że w razie braku wydania postanowienia we wskazanym 96 godzinnym terminie (lub nawet dłuższym) dostawca usług z zakresu kryptoaktywów może zrealizować transakcję. Aktualny przepis z art. 28 ust. 5 nie odnosi się wprost do art. 27 ust. 1. Gdyby była jasna relacja między tymi przepisami, to wówczas nie występowałaby wątpliwość. Trudno bowiem od instytucji obowiązanej oczekiwać domyślania się z jakich powodów nastąpiła pierwsza prewencyjna blokada, skoro dane uzasadniające dokonanie blokady nie są udostępniane wedle art. 27 ust. 2. Proszę sobie wyobrazić sytuację w której dostawca usług z zakresu kryptoaktywów po 96 godzinach nie ma żadnych informacji i zastanawia się czy powinien zrealizować transakcję. Nie wie co było przyczyną blokady, środki bezpieczeństwa finansowego zrealizował prawidłowo, nie widzi żadnego uzasadnienia wstrzymywania transakcji. Jeśli po kilku tygodniach jednak okaże się, że przestępstwo zaistniało, to organy będą twierdziły, że instytucja obowiązana mogła jeszcze mocniej zintensyfikować środki bezpieczeństwa finansowego. Organy powinny pomagać dostawcom usług z zakresu kryptoaktywów, a nie zastawiać na nie pułapki odnośnie prowadzonej działalności.

6. Art. 41 – 0,5%

Jak znaczna część rynku kryptoaktywów, również TRDX, wnosi wyraźny sprzeciw odnośnie stosowanej wpłaty na koszty nadzoru. W tym momencie TRDX nie pobiera żadnej opłaty za sprzedawane waluty wirtualne. W projektowany sposób cała branża funkcjonująca w Polsce stanie się niekonkurencyjna w stosunku do przedsiębiorstw zagranicznych. Jak polski przedsiębiorca ma funkcjonować na rynku unijnym z dostawcą np. z Litwy, w

sytuacji gdy ten podmiot nie będzie miał obowiązkowej opłaty uzależnianej od przychodu. Tego typu rozwiązanie jest przecież niestosowane w innych branżach, a stanowi wyraźny atak na rynek kryptoaktywów w Polsce.

7. Art. 51-53 – brak procedury sprzeciwowej

Ustawa przyznaje Komisji uprawnienia dot. zakazów/nakazów, a nie przewiduje procedury sprzeciwowej. W demokratycznym państwie prawa jednak powinno się uwzględniać stanowisko podmiotu, który funkcjonuje na rynku. W przeciwnym wypadku jedna decyzja Komisji może zniszczyć całą działalność przedsiębiorcy, gdyż po takim wstrzymaniu świadczenia usług żadna osoba nie będzie chciała ponownie zaufać dostawcy z zakresu kryptoaktywów.

8. Art. 78 – działanie w interesie

Choć oczywiście słusznym jest chronienie rynku w kontekście posiadania zezwolenia, to rozszerzanie sankcji w ust. 2 na osoby „działające w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej” będzie sprawiało, że firmy działające na rynku polskim nie będą chciały jakkolwiek świadczyć usług na rzecz podmiotów z rynku kryptoaktywów. W celu uniknięcia takiej sytuacji wystarczające byłoby wskazanie, że świadczenie usług bez wpływu decyzyjnego na podmiot nie może podlegać karze. W przeciwnym wypadku ponownie, polscy przedsiębiorcy zostaną wykluczeni, gdyż z daleko idącej ostrożności będą bali się jakkolwiek działać w interesie podmiotu, który może dokonać naruszenia. Działanie w interesie jest na tyle szerokim pojęciem, że można w tym zawrzeć praktycznie wszystko, włącznie z nawet świadczeniem usług księgowych.

9. Art. 85 i 86 – luka podatkowa

Wielką zaletą rynku polskiego było i jest to, że wymiana waluty wirtualnej na inną walutę wirtualną pozostaje neutralne podatkowo. W tym momencie ustawa o kryptoaktywach posługuje się pojęciem innym od ustaw podatkowych. W szczególności ten problem uwidacznia się przy tzw. stablecoinach (a więc tokenach będących e-pieniędzem). Trudno oczekiwać aby token będący e-pieniędzem, który uznaje się za pieniądź elektroniczny (zgodnie z art. 48 ust. 2 MICA), jednocześnie jednak nie był pieniądzem elektronicznym, celem spełnienia definicji waluty wirtualnej. W projektowany sposób wracamy do regulacji sprzed 2019 r., tzn. każda wymiana kryptoaktywów inne niż stablecoin DO stablecoinów będzie skutkowała odpowiednio przychodami/kosztami na deklaracji podatkowej. Wystarczające może być np. dodanie wyjątku, że za walutę wirtualną nie uznaje się pieniądza elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, z wyjątkiem tych które są tokenami będącymi e-pieniędzem.

10. Art. 90 –instytucja pieniądza elektronicznego

Wprowadzona zmiana odnośnie uwzględnienia tokenów będących e-pieniędzem w odniesieniu do banków pomija aspekt krajowych instytucji pieniądza elektronicznego. Rozporządzenia MICA w art. 48 ust. 1 lit. a wskazuje, że zezwolenie może być udzielone instytucji pieniądza elektronicznego (jak i oczywiście instytucji kredytowej jaką jest bank). Do ustawy prawo bankowe wprowadzono zatem jak wskazano w zdaniu 1 prawidłową modyfikację. Tożsamej regulacji zabrakło natomiast w ustawie o usługach płatniczych. W tym akcie prawnym art. 2 pkt 21a zawiera definicję pieniądza elektronicznego i tu również (analogicznie do prawa bankowego) należałoby dodać: „w tym wyemitowane tokeny będące e-pieniędzem”. W razie braku tej modyfikacji będzie wyraźnie widoczne, że Komisja ustanawia monopol dla banków dla emisji tokenów będących e-pieniędzem wbrew temu co ustanawia Rozporządzenie MICA. Co prawda ustawodawca w art. 99 zawarł kwestię dot. instytucji pieniądza elektronicznego, ale wprowadzenie wyraźnej definicji w ustawie nie zostawiałoby w takim przypadku wątpliwości.

11. Art. 91 – niekonsekwencja terminologii

Trudno oczekiwać od podatników zrozumienia przepisów podatkowych w sytuacji gdy w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych posługuje się pojęciem waluta wirtualna, podczas gdy w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych posługuje się pojęciem kryptoaktywo. Znacznie łatwiejsze w zastosowaniu byłyby przepisy w przypadku ujednoczenia terminologii we wskazanych ustawach podatkowych.

Maciej
Marcin
Grzegorz
k

Elektronicznie
podpisany przez
Maciej Marcin
Grzegorz
Data: 2024.03.07
22:04:00 +01'00'